

Ο Άγιος Σάββας ο Ηγιασμένος (5 Δεκεμβρίου)

[Συναξαριακές Μορφές](#)

Α. Ο πειρασμός του μήλου

Κάποτε, που βρισκόταν στον κήπο του μοναστηριού, του ήλθε η επιθυμία να φάει ένα ωραίο και πολύ νόστιμο μήλο, πριν από την κανονική ώρα του φαγητού. Η επιθυμία που άναψε μέσα του τον οδήγησε να το κόψει, αλλά έπειτα σκέφθηκε καλλίτερα και κυριάρχησε στον εαυτόν του με δύναμη. Επιτιμούσε και μάλωνε τον εαυτό του με λογισμούς ευσεβείς λέγοντας· « Ήταν ωραίος στα μάτια και ευχάριστος στη γεύση και ο καρπός που έφαγε ο Αδάμ και με την παρακοή εκείνου οδηγήθηκα και εγώ στο θάνατο. Γιατί αντί του νοητού και πνευματικού κάλλους, προτίμησε εκείνο, που φαινόταν ωραίο κι ευχάριστο στα σωματικά μάτια· κι αντί για τις πνευματικές απολαύσεις, θεώρησε καλλίτερο το να γεμίζει το στομάχι του. Απ' αυτόν μπήκε μέσα στον κόσμο ο θάνατος. Ας μην αποστρέψω, λοιπόν, το πρόσωπο μου από την ομορφιά της εγκράτειας, με το να καταβληθώ από κάποιο ψυχικό νυσταγμό. Γιατί, όπως πριν από κάθε καρποφορία προηγείται ο ανθός, έτσι και πριν από κάθε έργο και κατόρθωμα αγαθό προηγείται η εγκράτεια.

Με αυτόν τον καλό λογισμό νίκησε την επιθυμία και το μήλο το πέταξε κάτω κι άρχισε να το καταπατεί με τα πόδια του. Μαζί με το μήλο καταπάτησε και την επιθυμία του. Κι έβαλε νόμο πια στον εαυτό του να μη φάει μήλο, μέχρι το θάνατό του.

Από τότε του χαρίστηκε δύναμη θεϊκή και ασκούσε τον εαυτό του στην εγκράτεια, η οποία συγκρατεί και διώχνει τους πονηρούς λογισμούς, καθώς και το βάρος του ύπνου. Μαζί με την εγκράτεια, φρόντιζε να κουράζεται και σωματικά, ενθυμούμενος τον λόγο που λέγει προς τον Θεό σ' ένα ψαλμό του ο Δαβίδ· «ίδε την

ταπείνωσίν μου και τον κόπον μου και άφες πάσας τας αμαρτίας» (Ψαλμ.24, 18). Γι' αυτό και με κάθε προσπάθεια και προθυμία φρόντιζε να ταπεινώνει τη ψυχή του με τη νηστεία και να δαμάζει το σώμα του με τον κόπο και το μόχθο. Κι ενώ μέσα στο μοναστήρι των Φλαβιανών είχε εξήντα ή εβδομήντα συναγωνιστές στην πνευματική ζωή, όλους τους ξεπέρασε στην ταπεινοφροσύνη, την υπακοή και τους κόπους για την ευσέβεια.

B. Μέσα από τη φωτιά

Στις διηγήσεις για τα παιδικά του πνευματικά αγωνίσματα αναφέρεται και το εξής περιστατικό: Κάποτε ο αρτοποιός του μοναστηριού, σε καιρό χειμώνα, άπλωσε τα βρεγμένα του ρούχα στο βάθος του ζεστού φούρνου,... [\(περισσότερα...\)](#)